

Kontoret 2/5-07 Efter.

Kjære Edward! Den sidste Eftermiddag i det gamle Aar maas
jeg have en Skund med Dig, selv om du ikke bliver lang. Det er
overhovedet Tiden: jeg vil endelig have en god Skind, en
Skind hvor jeg er indvillet og rigtig kan give mig hen i
den Ro og Tryghed, som følger med at skrive til Dig, - og den
Skind er det, som altid lader venter paa sig, og saa
blir Brevne altsaa spildne. Tiden Dit Brev igaar har
jeg ikke faaet Dig ud af mine Tanker, det er saa ondt at
vide, at Du foler Dig saa naedfor, og naar saa dertil
kommer en aendringende Rind, saa kan jeg nok for-
staa, at du ikke har det godt. Men troed Dig, Edward,
fordi det er saa forklarligt, at det er saa. Naar
saa jeg, som Du dog aner for et friskt Memento (Dunk
under Bordet) foler mig i den tid saa trist ofte,
at jeg idet samme jo er færdig op om Morgenen, - har
mest Chyns hid at gaa tilkørs igben med engang, som
jo idy sagde til Marie, saa maas det fortales, at og
derfor efter al den sjælelige og legemlige Anstrængelse, det
har havt, foler Dig nedtaget og nedstent. Men dette
er Begyndelsen af Hviletilstanden. Efterhaanden vil Du
foler, at Kroftene vender tilbage og at de iinder
Koncertarbeidet slutte og bruge Nerver kommer id-
den igjen. Derved vil ogsaa Høfseværkene og Aam-
deniden give sig, skal du se, thi Alt hangt sam-
men. Saa kommer Du hjem til Veer og Souver
og saa naach ind naach er Du repareret igjen skal
du se. Vi skal ikke tale om Feldtstus isaa. Derimod
skal vi tale paa andre Placer. Jærlins skrev

efter sit Kvæmsværges, at han tænkte paa
at komme til Nægen i Midten af Juli. saa
maa vi gjøre noget sammen, enten det vil
bliv i hjemlig Ro ved Nordenskjoldts Hæn-
de, eller noget andet. Men sammen maa
vi nyde den Røde Sommer. Det skal givne
guds i Spil og i Skrot! —

Jeg føler mig nok saa eliten om Dagen, ja
gerne af Arbeidet, som jo, frendeser, er, men jeg
fyldes mig til at være ferdig, til du kommer!
Jeg giver ogsaa Chæren en hel Del af
Skylden for Trætheden, det gaar mange
Aegden, f. Ex. Schjell og Marie, og det
er jo en gammel Erfaring. Altsaa: friskt
Mod, — lad Hænderne skines
paa Huden og i Sunde!

Og en Tak for det gamle Aar, for alle
Dit træfede Venkaber og for hver en kjærlig
Tanke! Du ved, hvor Du er i mine
Tænker og i mit Hjerte imorgen i
Forsel da, kjære Edvard! For du
og Mina kjærligste hilsel fra Marie
og Din

Trante:

Præcisimus dit Postbrev!